

A HIBÁS TELJESÍTÉS MEGÍTÉLÉSÉNEK BÍRÓSÁGI GYAKORLATA*

Torma Beáta¹

A mindennapokban számtalan szerződést kötünk anélkül, hogy azt tudatosan cselekednénk. Adásvételi szerződést kötünk minden bevásárlásunk alkalmával, szolgáltatást veszünk igénybe, ha elmegyünk az uszodába, bekapcsoljuk a tévét, vagy kilyukasztjuk a jegyet a buszon, a közüzemi szolgáltatást használjuk, ha megnyitjuk a csapot, felkapcsoljuk a lámpát. Gyakorta tapasztaljuk, hogy a kiszemelt és megvásárolt termék nem olyan, amilyennek a weboldalon lefestették, nem annyiba kerül, mint ami a reklámban szerepel, a megvásárolt ház fűtési rendszere nem működik, a tető beázik, a méregdrága túracipő talpa már az első kirándulás alkalmával leválik, az új ruha nem hasonlít a webes felületen kirakott képre. Jelen tanulmány a hibás teljesítés megítélésének bírósági gyakorlatát kívánja elemezni, bemutatni.

1. Bevezetés

A fogyasztóvédelmi eszmerendszer előretörése lényeges változásokat eredményezett a szerződési jog területén a XX. században. Egyre nagyobb hangsúlyt kapott a szerződési igazságosság (contractual justice) elve, mely alapján a szerződő felek közötti egyensúly fenntartását állami beavatkozás útján biztosítják.² A fogyasztóvédelem alap gondolata az, hogy a fogyasztói társadalmunk minden egyes tagja olyan ügyleteket köt, amelyekben az erőviszonyok nem kiegyenlítettek.³ A fogyasztót védő megoldások azt feltételezik ugyanis, hogy a fogyasztóval szerződő másik fél, gazdasági, szakmai körében jár el, azaz professzionális fél, míg a fogyasztói szerződés másik oldalán álló fogyasztó nem az. A fogyasztóvédelmi jog célja ezért a fogyasztók érdekeinek védelme és ezzel a piaci viszonyok két szereplője, a fogyasztó és a vállalkozó (gyártó/kereskedő) közötti egyensúly megbomlásának helyreállítása lett.⁴

A piaci szereplők közötti egyensúlyi helyzet megbomlása és a szerződési igazságosság előtérbe kerülése folytán állami beavatkozás vált szükségessé. Egyre sürgetőbbé vált, hogy a sérelmet szenvedett fél védelmét, illetve a

* DOI 10.21867/KjK/2026.1.4.

¹ Dr. Torma Beáta, bírósági titkár, Debreceni Törvényszék

² Fazekas Judit (2007): *Fogyasztóvédelmi jog*, Budapest, CompLex Kiadó Jogi és Üzleti Tartalomszolgáltató Kft., 137.

³ Szikora Veronika - Hajnal Zsolt (2009): *Fogyasztói jogérvényesítés a mindennapokban*, Debrecen, Center-Print Kft., 5-6.

⁴ Fazekas (2007): *i.m.*, 71.

sérelmek bekövetkezésének megakadályozását a jogalkotó preventív és korrektív eszközökkel kiküszöbölte.⁵

Mauro Cappeletti és Bryant Gart az *Acces to Justice* (az igazságszolgáltatáshoz való hozzájutás) című művében a jogorvoslathoz jutás hozzáférhetőségét segítő eljárásjogi intézményeket vizsgálva, az igazságszolgáltatás fejlődését illetően három szakaszt különböztet meg. A fejlődés első szakaszában az ún. szegénységi jogon alapuló kedvezmények jelentek meg. Az anyagilag hátrányosabb helyzetben lévők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését segítette a költség- és illetékmentesség, valamint a kirendelt vagy pártfogó ügyvéd alkalmazásának lehetősége. A második fejlődési ütemet az ún. egyszerűsített igényérvényesítési eljárások jellemzik bizonyos társadalmilag preferált alapértékek (fogyasztói jogok, környezetvédelmi jogok) érvényesítése érdekében. Itt a jogalkotó az eljárási szabályok egyszerűsítésével teszi elérhetőbbé, gyorsabbá és olcsóbbá a kedvezményezett csoportok számára a bírósághoz fordulás lehetőségét. A jogrendbe beépítésre kerültek az egyszerűsített eljárások, a bagatell-bíráskodás, az egyfokú eljárás, a fogyasztó lakhelyén lévő bíróság illetékességének megállapítása stb. A harmadik fázisban a bírósági eljárás megelőzését és/vagy mellőzését szolgáló speciális intézményeket és eljárásokat vezettek be (békítő, egyeztető fórumok),⁶ melyek elősegítik a fogyasztó „joghoz jutását”, a fogyasztói sérelmek hatékony orvoslását.

Az anyagi jogokban deklarált fogyasztói jogok nem sokat érnek akkor, ha érvényesíthetőségüknek hiányzik az eljárásjogi feltétele. Hazánkban a jogalkotó a fogyasztók védelme érdekében kógens minimumszabályokat alkotott, hogy az erősebb alkupozícióban lévő gazdálkodó szervezetek ne kényszeríthessenek kedvezőtlen szerződési feltételeket a fogyasztókra. A fogyasztói szerződések általában a fogyasztó választási szabadságát korlátozó vagy hátrányosan befolyásoló feltételek között köttenek. Szükségszerűen beépítésre kerültek tehát a fogyasztói szerződések esetén alkalmazandó többletgaranciák, úgymint az írásbeliség kiemelt szerepe, a fogyasztóval szerződő felet terhelő többlettájékoztatási kötelezettség, a bizonyítási teher általában a fogyasztóval szerződő felet terheli, a feltétlen elállási jog (feltétlen felmondás joga), a jogválasztás korlátozása és az egyoldalú kogencia, illetve a fogyasztó részére biztosított jogokról való lemondás tilalma.⁷

2. Ki minősül fogyasztónak?

A magyar fogyasztóvédelem jogi vázát alapjában véve három jogszabály, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Polgári

⁵ Varga Nelli (2013): *Gondolatok a fogyasztói szerződési jog kialakulásáról és fejlődéséről*, Debreceni Jogi Műhely, X. évfolyam, 2013. évi 3. szám, 138-157.

⁶ Fazekas (2007): *i.m.*, 241-242.

⁷ Fazekas (2007): *i.m.*, 137-138.

Törvénykönyv, vagy Ptk.), a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fogyasztóvédelmi törvény), valamint a fogyasztó és vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Kormányrendelet alkotja.

Kiemelt jelentősége van annak, hogy a szerződéskötés során az ügyletkötő fél fogyasztói minőségben jár el vagy vállalkozásként. A fogyasztók részére ugyanis mind az uniós, mind a magyar nemzeti jog számos garanciát biztosít, és fogyasztóvédelmi eszközök révén kívánja a vállalkozásokkal szembeni, jellemzően kiszolgáltatott helyzetüket kompenzálni. Fogyasztóvédelem szempontjából tehát fontos foglalkozni a fogyasztó fogalmával, mivel több jogszabály is meghatározza, azonban az nem teljesen egységes.

A Ptk. 8:1. § (1) bekezdés 3. pontjában foglaltak értelmében, fogyasztónak minősül a szakmája, önálló foglalkozása vagy az üzleti tevékenysége körén kívül eljáró természetes személy. Ez az alapfogalom. E fogalom meghatározásra utal vissza a 45/2014. (II. 26.) Kormányrendelet is.

Ezen fogalom egyik lényeges eleme, hogy a fogyasztó mindenképpen természetes személy. Másik meghatározó eleme a szakmán, foglalkozáson, üzleti tevékenységen kívüli eljárás. Ha a szerződés megkötésének kifejezetten üzleti, gazdasági célja van, egy kölcsönszerződés például nem minősül fogyasztói szerződésnek akkor sem, ha az adós természetes személy.⁸ A BDT2022.4499. számú közzétett döntés szerint: „A fogyasztói, illetve nem fogyasztói minőség megítélésénél az minősül döntő szempontnak, hogy a szerződés tartalmából megállapíthatóan a szerződéses szolgáltatást milyen célból, mivel összefüggésben, részben vagy egészben a saját szakmai, gazdasági tevékenységével összefüggésben vagy magáncélból veszi igénybe a szerződő fél. A szerződés megkötését követően bekövetkezett tények nem vehetők figyelembe, hiszen a hitelező kötelezettségei, így a tájékoztatás terjedelme eltérő attól függően, hogy lakossági ügyféllel (fogyasztóval) köt-e kölcsönszerződést.” Ha egy ügyvéd köt bankkal hitelmegállapodást oly módon, hogy a szerződés az ügylet célját nem határozza meg, s a szerződés nem kötődik a szakmai tevékenységéhez, fogyasztónak tekinthető akkor is, ha a banki követelés biztosítója az ügyvédi iroda tulajdonában lévő ingatlan.

A BDT2020.4142. számú döntés pedig úgy fogalmaz: „Önmagában abból, hogy a vállalkozással szerződést kötő fél természetes személy, nem feltétlenül következik, hogy egyben fogyasztónak is minősül. Ennek megítéléséhez figyelembe kell venni az adott ügy minden olyan körülményét - különösen a vizsgált szerződés tárgyát képező áruk vagy szolgáltatások természetét -, amely alkalmas annak bizonyítására, hogy ezt az árut vagy szolgáltatást milyen céllal vásárolták vagy vették igénybe. Nem minősül fogyasztónak, aki rendszeresen,

⁸ Zalavári György - Sándor Géza (2018): *A fogyasztó fogalmának jelentősége a Polgári Törvénykönyvben*, Elérhető: <https://www.jogado.hu/a-fogyaszto-fogalmanak-jelentosege-a-polgari-torvenykonvyben/> (2026. január 24.)

haszonszerzés céljával folytat kifejezetten nagykockázatú, spekulatív befektetési ügyletek kötésére irányuló tevékenységet.”

A kialakult bírói gyakorlat (lásd a BDT2016.3512. számú döntést) egységes abban is, hogy a gazdálkodó szervezet által a pénzügyintézet - mint hitelezővel - a gazdasági tevékenysége körébe tartozó célból kötött kölcsönszerződés, továbbá a gazdálkodó szervezet képviselői által a visszafizetésért vállalt készfizető kezesi szerződés fogyasztói szerződésnek nem minősül.

A fentiek alapján egyértelmű, hogy a természetes személy nem minden esetben minősül fogyasztónak, és nem minden vállalkozás és természetes személy között megkötésre kerülő szerződés minősül egyben fogyasztói szerződésnek is.

Az Európai Parlament és a Tanács 2018. február 28-i (EU) 2018/302 rendelete 2. cikkének 12. pontja szerint, fogyasztó bármely természetes személy, aki olyan célból jár el, amely kívül esik kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenysége körén. Érdekes azonban megvizsgálni a rendelet (16) preambulum bekezdését, mely így fogalmaz: „Az áruk vagy szolgáltatások végfelhasználóként, általános hozzáférési feltételek alapján történő megvásárlásakor a fogyasztó és a vállalkozás - különösen a mikrovállalkozások és a kkv-k - gyakran hasonló helyzetben vannak.” Tegyük fel, kkv-ként mobiltelefonokat értékesítünk és szükségünk van a telephelyünk takarításához egy porszívóra. Nem értünk a porszívókhoz, nem értékesítjük azokat, rendelünk egyet. Ekkor ugyanolyan gyenge pozícióban vagyunk vállalkozásként, mint a természetes személy fogyasztó. Ebből indult ki az Európai Unió is, ezért a rendelet rögzíti, hogy „a vevőként eljáró fogyasztót és vállalkozást egyaránt védeni kell az állampolgárságon, lakóhelyen vagy letelepedési helyen alapuló megkülönböztetéstől. E védelem azonban nem terjedhet ki azokra a vevőkre, akik valamely árut vagy szolgáltatást későbbi viszonteladás, átalakítás, feldolgozás, bérbeadás vagy alvállalkozásba adás céljából vásárolnak meg, mivel ez hatással lenne a vállalkozások közötti viszonylatban széles körben használt forgalmazási rendszerekre, amelyekről gyakran kétoldalúan tárgyalnak, és amelyek a beszállítói és a feldolgozói oldalon egyaránt közvetlenül a kereskedelmi stratégiához kapcsolódnak.”

A Ptk. általános fogalom meghatározását némiképp specializálja a Fogyasztóvédelmi törvény 2. §-ának 10. pontja. A fogyasztót akként jelöli meg, hogy „a) az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy, aki árut vesz, rendel, kap, használ, igénybe vesz vagy az áruval kapcsolatos kereskedelmi kommunikáció, ajánlat címzettje; b) a békéltető testületre vonatkozó szabályok alkalmazásában – a fogyasztói jogviták online rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. május 21-i 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazásának kivételével – az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységi körén kívül eső célok érdekében eljáró, külön törvény szerinti civil szervezet, egyházi jogi személy, társasház,

lakásszövetkezet, amely árut vesz, rendel, kap, használ, igénybe vesz vagy az áruval kapcsolatos kereskedelmi kommunikáció, ajánlat címzettje; továbbá a mikro-, kis- és középvállalkozás (a továbbiakban együtt: kkv), amely közszolgáltatást vesz igénybe, vagy a kereskedelemről szóló törvény szerinti kiskereskedelmi tevékenység keretében terméket vásárol, használ, igénybe vesz vagy a termékkel kapcsolatos kereskedelmi kommunikáció, ajánlat címzettje; c) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2018. február 28-i (EU) 2018/302 európai parlamenti és tanácsi rendelet [a továbbiakban: (EU) 2018/302 rendelet] alkalmazásában az (EU) 2018/302 rendelet szerint vevőnek minősülő vállalkozás”.

A Fogyasztóvédelmi törvény a természetes személyek körénél tágabban határozza meg a fogyasztói minőséget a békéltető testületre vonatkozó szabályok alkalmazásában. Az eltérést az indokolta, hogy az alternatív jogvitarendezés előnyeitől ne zárják el azokat a nonprofit szervezeteket, mikro-, kis- és középvállalkozásokat, amelyeknek fogyasztási célú jogügyleteikkel kapcsolatban jogvitájuk keletkezik a vállalkozással.

A hazai versenyképesség előmozdítása céljából, 2025. augusztus 22-ei hatállyal bővült a Ptk. hibás teljesítésre vonatkozó szabályozása körében a fogyasztói minőség meghatározása. A törvény rögzíti, hogy a hibás teljesítésről szóló fejezet fogyasztóra vonatkozó rendelkezéseit a szakmája, önálló foglalkozása vagy üzleti tevékenysége körén kívül eljáró, a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény szerinti mikro-, kis- és középvállalkozásra is alkalmazni kell. A mikro-, kis- és középvállalkozások tehát, ha a saját tevékenységi körükön kívül vásárolnak (pl. profilidegen terméket), fogyasztónak minősülnek a kellékszavatosság, termékszavatosság és jogszavatosság szempontjából.

A fogyasztói jogviszony léte ténykérdés, a jogviszony minősítése pedig a bíróság kötelezettsége. A Kúria 2/2011. (XII. 12.) PK vélemény 1. pontja értelmében, a bíróságnak hivatalból kell észlelnie, hogy az adott jogviszony fogyasztói szerződésnek minősül. Ha a hibás teljesítéssel kapcsolatos perben a bíróság észleli, hogy a szerződés fogyasztói jogviszonynak minősül, tájékoztatnia kell a feleket a fordított bizonyítási teherről. Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet egyértelműen eldönteni, hogy az adott jogviszony fogyasztói szerződésnek minősül-e vagy sem, a szerződés fogyasztói jellegét a fogyasztónak kell bizonyítania, a szerződés minősítése ugyanis az ő érdekében áll. Ilyenkor a bírói tájékoztatásnak is erre kell irányulnia.⁹

⁹ BH2013. 123.

3. A hibás teljesítés általános szabályai

A régi Ptk. szabályozási rendszerébe 2003. július 1-jei hatállyal implementálásra került a fogyasztási cikkek adásvételének és kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv. A jogalkotó az irányelv minimumharmonizációs szavatossági szabályait oly módon illesztette a diszpozitivitáson nyugvó magyar jogrendbe, hogy ne sérüljön a szavatossági szabályozási rendszer koherenciája. A módosítással eltérő szavatossági jogi rezsim érvényesült a fogyasztói szerződésekre, eltérőek lettek az igényérvényesítési határidők a fogyasztási szerződések esetében, változott a bizonyítási kötelezettség, a hibás teljesítés törvényi véelme bevezetésre került, változott a szavatossági igényrendszer, valamint a lánckereskedelem valamennyi szolgáltató/kereskedő tagját terhelte a szavatossági kötelezettség, nemcsak a fogyasztóval közvetlen kapcsolatba kerülő kereskedőt (visszakereseti jog bevezetése).¹⁰

A fent hivatkozott, minimális harmonizációt előíró irányelvet helyezte hatályon kívül az Európai Parlament és a Tanács 2019. május 20-i (EU) 2019/771 irányelve.¹¹ Rögzítette, hogy az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján a tagállamoknak lehetőségük volt az uniós előírások által megkövetelt szintet meghaladóan olyan szabályok bevezetésére vagy fenntartására, amelyek még magasabb szintű fogyasztóvédelem elérését biztosítják. Ezzel a lehetőséggel a tagállamok különböző elemeket illetően és eltérő mértékben éltek. Ebből adódóan a nemzeti rendelkezések olyan lényegi elemek tekintetében, mint például a jogorvoslatok hierarchiájának hiánya vagy megléte, jelentősen eltértek egymástól. Az eltérések hátrányosan érinthették a vállalkozásokat és a fogyasztókat is. Az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében amennyiben a vállalkozás a tevékenységét egy másik tagállam fogyasztói irányában fejti ki, úgy figyelembe kell vennie a fogyasztók szokásos tartózkodási helye szerinti ország fogyasztói szerződésekre vonatkozó jogának kötelező érvényű szabályait. Mivel ezek a szabályok tagállamonként eltértek, a vállalkozásoknál többletköltségek merülhettek fel. Következésképpen előfordulhatott, hogy számos vállalkozás inkább csak belföldön folytatta tevékenységét, vagy csak egy-két tagállamba exportált. Ez a határokon átnyúló kereskedelemmel összefüggő költségek és kockázatok minimalizálására irányuló döntés azt eredményezte, hogy elveszett a kereskedelem bővítésének és a méretgazdaságosság kihasználásának lehetősége. Ez különösen a kkv-kat érintette. A jogi széttagolódás kedvezőtlenül befolyásolta a fogyasztók határokon átnyúló ügyletekbe vetett bizalmát is. A

¹⁰ Fazekas (2007): *i.m.* 122-123.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 136., 2019.5.22, pp. 28–50

szerződésszerűségi követelményekre, a hibás teljesítés esetén a fogyasztó rendelkezésére álló jogorvoslatokra és az ezek fő érvényesítési módozataira vonatkozó szabályokat teljeskörűen harmonizálni kellett.

A nagyvilágban zajló – szerződési jogra is kiható - alapvető, dinamikus, digitalizációs változások és az egyes szerződéstípusok és szerződéskötési módozatok változékonysága hatására mára már igen sokrétűvé váltak a teljesítési módozatok, melyek egészen új, korábban nem ismert szerződésszegési esetköröket indukálhatnak. A szerződésszegésre több út is vezethet, melyek közül az egyik legklasszikusabb a hibás teljesítés.

A Ptk. 6:157. §-ának (1) bekezdése rögzíti a hibás teljesítés általános fogalmát, miszerint a kötelezett hibásan teljesít, ha a szolgáltatás a teljesítés időpontjában nem felel meg a szerződésben vagy jogszabályban megállapított minőségi követelményeknek. Nem teljesít hibásan a kötelezett, ha a jogosult a hibát a szerződéskötés időpontjában ismerte, vagy a hibát a szerződéskötés időpontjában ismernie kellett.

A törvényi definíció - a korábbi szabályozással ellentétben - a hibás teljesítést nem szűkíti le a dologszolgáltatásokra. Hibás a teljesítés, ha „a szolgáltatás” (azaz bármilyen típusú szerződéses szolgáltatás) nem felel meg a minőségi követelményeknek. Hibás lehet nemcsak a tulajdon átruházási, hanem a vállalkozási, az egyéb tevékenységi, megbízási (pl. ügyvéd, egészségügyi szolgáltató, könyvelő, adószakértő) vagy a használati (hasznosítási) szolgáltatás is. A hibás teljesítésre vonatkozó rendelkezések irányadók a vagyoni értékű jogok: szellemi alkotások (pl. szabadalom, szerzői mű, know-how, számítógépes programok), társasági részesedések, üzletrész, valamint praxisjog és üzlethely átruházására is.

Egy jogeset például kifejti, hogy a fogsabályozásra - függetlenül attól, hogy a beteget magánrendelésen vagy társadalombiztosítással finanszírozott ellátás során kezelték - egészségügyi szolgáltatás nyújtására irányuló, nem nevesített kezelési szerződés jön létre. A hibás teljesítés nem csak a dolog materiális értelemben vett hibáját jelenti, hanem azt, hogy az adott megbízási típusú, kezelési szerződés keretei között a fél vállalt szolgáltatása nem felel meg a minőségi követelményeknek.¹²

Dologszolgáltatásra irányuló fogyasztási szerződés tárgya lehet - és így hibás teljesítés alá eshet - az üzletszerűen forgalomba hozott ingó dolog. Ezek lehetnek termékek, fogyasztási cikkek (élelmiszerek, háztartási, ruházati termékek stb.), tartós fogyasztási cikkek (műszaki, elektronikai, gépjármű termékek, bútork, gépjárművek stb.), termelési célú tartós használatra rendelt termékek (gépi berendezések, elektronikus vezérlőeszközök, számítógépek stb.), ipari nyersanyagok, félkész termékek, alkatrészek, mezőgazdasági termékek és termények, állatállomány. Szolgáltatott dolog lehet ingatlan: a különböző funkciót betöltő épületek (lakások, kereskedelmi szolgáltató, ipari,

¹² BDT2016.3510.

üzemi épületek stb.), az egyéb építmények, létesítmények (sportlétesítmények, közút, vasút, híd, közmű- és vezetékhálózatok stb.). Szerződés tárgyaként jelenhet meg maga a földterület, a rajta levő növényzet, mezőgazdasági berendezések is. A Ptk. hibás teljesítésre vonatkozó szabályai valamennyi szolgáltatás, és ezen belül minden fajta dolog minőséghibája esetén egységesen irányadók.¹³

A Polgári Törvénykönyv a hibás teljesítés fogalmának középpontjába a szolgáltatás minőségi fogyatékoságát helyezi.¹⁴ Arra, hogy milyen minőségi követelményeknek kell egy terméknek vagy szolgáltatásnak megfelelnie, a Ptk. 6:123. § (1) bekezdése adja meg a választ. E jogszabályhely értelmében a szolgáltatásnak a teljesítés időpontjában alkalmasnak kell lennie a rendeltetése szerinti célra, így alkalmasnak kell lennie a jogosult által meghatározott célra, ha ezt a célt a fogyasztó még a szerződéskötés előtt a vállalkozás tudomására hozta. Emellett alkalmasnak kell lennie azokra a célokra is, amelyekre más, azonos rendeltetésű szolgáltatásokat rendszerint használnak. Rendelkeznie kell azzal a minőséggel, és nyújtania kell azt a teljesítményt, amely azonos rendeltetésű szolgáltatásoknál szokásos, és amelyet a jogosult elvárhat. Ez utóbbi esetben viszont figyelembe kell venni a kötelezettnek (azaz a vállalkozásnak) vagy - ha nem a kötelezett állítja elő a szolgáltatás tárgyát - a szolgáltatás előállítójának és ezek képviselőjének a szolgáltatás konkrét tulajdonságaira vonatkozó nyilvános kijelentését. Ezeken kívül a terméknek rendelkeznie kell a vállalkozás által adott leírásban szereplő vagy az általa a fogyasztónak mintaként bemutatott szolgáltatásra jellemző tulajdonságokkal és meg kell felelnie a jogszabályban meghatározott minőségi követelményeknek.

Bizonyos szolgáltatások és termékek esetén külön jogszabályok minőségi követelményeket rögzítenek, azaz előírják az adott dolog, szolgáltatás konkrét tulajdonságait. Ezek a felek eltérő rendelkezése hiányában a szerződés tartalmává válnak. Ilyenek például a szabványok, műszaki leírások, szakmai útmutatók, protokoll-előírások.

Vannak olyan minőségi előírások is, amelyek nem jogszabályi formában jelennek meg, hanem az adott szakterületre vonatkozó szakmai iránymutatásként, állásfoglalásként teszik közzé. Az ilyen minőségi követelményeknek a hibás teljesítés megítélése szempontjából, az ezzel kapcsolatos szakértői bizonyítás során van jelentőségük.¹⁵

Az 1/2014. Polgári jogegységi határozat alapján, a Ptk. alkalmazása körében is megfelelően irányadóak a hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási

¹³ Vékás Lajos - Gárdos Péter (2014): *Kommentár a Polgári Törvénykönyvhöz 2. kötet*, Budapest, Wolters Kluwer Kft., 1568-1569.

¹⁴ Hámori Antal (2013): *A hibás teljesítés az új Ptk-ban*, Multidiszciplináris kihívások, sokszínű válaszok, 2013., 1. kötet. Elérhető: http://epa.oszk.hu/03400/03448/00002/pdf/EPA03448_multidiszciplinaris_2013_1_060-076.pdf (2026. január 24.)

¹⁵ Vékás – Gárdos (2014): *i.m.*, 1569-1570.

kérdésekről szóló 1/2012. (VI.21.) PK vélemény 1-11. és 15. pontjai. E szerint hibás a teljesítés akkor is, ha a szolgáltatás nem elégíti ki a rá vonatkozó konkrét minőségi előírásokban foglalt követelményeket, valamint, ha a kötelezett nem tesz eleget a szolgáltatáshoz kapcsolódó ún. járulékos kötelezettségeknek.

Ezen járulékos kötelezettségek közé tartozhatnak például a használati, kezelési utasítások, árujelzők, minőségi tanúsítványok, megfelelőségi nyilatkozatok, megfelelő címkézés, csomagolás, kísérőokmányok, jótállási jegy stb. átadása, illetve feltüntetése, melyek teljesítésének elmulasztása szintén a szolgáltatás hibáját eredményezi, még akkor is, ha maga a főszolgáltatás egyébként nem minőséghibás. A Ptk. 6:124. §-a e vonatkozásban általános követelményként előírja, hogy a kötelezett köteles a jogosultnak átadni a szolgáltatásról szóló tájékoztató leírásokat és egyéb dokumentumokat.¹⁶ Részleteiben pedig a fogyasztóvédelemről szóló törvény és kapcsolódó más külön jogszabályok írnak elő járulékos jogszabályi kötelezettséget.

A speciális, bizonyos dolgokra vonatkozó törvényes tulajdonságokra, a feleknek a szerződésben külön kitérni nem szükséges. A szerződésnek nem kötelező tartalmi eleme a szolgáltatás tárgya tulajdonságainak, minőségének a meghatározása. Ha azonban a felek megállapodása a dolog tulajdonságaira is kiterjed, ugyanolyan jogi erővel bírnak, mint a jogszabályban megfogalmazott követelmények. Ha a kötelezett nem a szerződésben külön kikötött minőségben teljesít, az akkor is hibás, ha egyébként a rendeltetés szerinti célra alkalmas lenne. Építési szerződések esetén hibás a teljesítés, ha a kivitelező a tervdokumentációban foglaltaktól eltér, és más műszaki megoldást alkalmaz, még akkor is, ha a helyettesítő műszaki megoldás egyébként nem hibás.¹⁷

Lényeges, hogy ha a fajlagos szolgáltatásokra vonatkozó szerződésben nem szerepel a szolgáltatás tárgya minőségének megjelölése: úgy a vállalkozásnak a forgalomban szokásos jó minőségben kell teljesítenie.

A Ptk. rögzíti, hogy a hibás teljesítés szempontjából a teljesítés időpontja releváns, amiből okszerűen következik, hogy a szolgáltatás bármilyen későbbi okból (pl. rendeltetésellenes használat, karbantartás elmulasztása vagy objektív, elháríthatatlan károsító körülmények, természetes elhasználódás) bekövetkező hibái nem a kötelezett terhére esnek. A hibás teljesítés csak akkor valósulhat meg, ha a termék vagy szolgáltatás a teljesítés (vásárlás) időpontjában hibában szenved. Sokszor csak bonyolult, szakértői bizonyítás útján lehet felderíteni, hogy a huzamosabb idő elteltével jelentkező hibák okai a szolgáltatásban már a teljesítés időpontjában benne voltak-e, vagy később keletkeztek. Gyakori azonban az is, hogy a hiba keletkezésének időpontja, oka utólag már szakértői módszerekkel sem megállapítható.

¹⁶ A hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekről szóló 1/2012. (VI.21.) PK vélemény 1. pont indokolása.

¹⁷ Vékás – Gárdos (2014): *i.m.*, 1571.

Nincs szó hibás teljesítésről, ha a jogosult (fogyasztó) a termék hibájáról tudott, vagy tudnia kellett, azaz kellő körületekintéssel a hibát a szolgáltatás jellege, természete (pl. használt dolgok) vagy a szerződéskötés körülményei alapján számításba kellett vennie, észlelhetett, felismerhetett. A szavatosság és a jóállás alapja csak és kizárólag rejtett hiba lehet.¹⁸ A megtekintett állapotban történő vétel esetében ún. nyílt hibák, az egyszerű észleléssel megállapítható hibák (pl. járólap el van törve, fal meg van repedve), valamint azok a hibák, amelyeket a jogosultnak a kötelezett tájékoztatása, a szerződéskötés körülményei, illetőleg a dolog életkora, állapota és használati foka alapján egyébként számításba kellett vennie (pl. egy 100 éves épületnél számítani kell rá, hogy a régi villanyvezetékek már nem bírják a mai kor igényei szerinti terhelést), továbbá azok a hibák is, amelyek fennállása, illetve jelentkezése a ténylegesen ismert, illetve a nyílt hibákra tekintettel a szerződéskötéskor alappal feltételezhető, előrelátható (pl. ha nyílt hiba, hogy a kémény ferde, akkor számítani is lehet rá, hogy előbb-utóbb le fog dőlni).¹⁹ A kötelezett bizonyíthatja, hogy a jogosultnak a szerződés tartalma alapján a teljesítéskor milyen minőségű, milyen tulajdonságokkal rendelkező szolgáltatásra kellett ésszerűen számítania.²⁰ A kötelezett mentesül a hibás teljesítés valamennyi következménye alól, ha bizonyítja, hogy a jogosult a hibát a szerződéskötés időpontjában ismerte vagy azt ismernie kellett, ez utóbbi alatt értve azt, hogy a jogosultnak kellő gondossággal eljárva számítania kellett a szolgáltatott dolog teljesítéskori hibájára.²¹

Az EBD2015.P.5. elvi döntés szerint nem hibás a teljesítés, ha az eladó megfelelő tájékoztatása alapján a vevőnek a vásárolt lakás hiányosságára, fogyatékoságára számítania kellett. Ilyen esetben a kötelezett nem csupán a szavatossági felelősség alól mentesül, hanem a hibás teljesítés valamennyi jogkövetkezménye, így a kárfelelősség alól is. A vevőnek a használat ismeretében számítania kell arra, hogy abban a természetes elhasználódásból származó hibák lehetnek. Ezek a vevő terhére esnek, mivel ennek ismeretében kötött szerződést és rendszerint ezért alacsonyabb a használt dolgok esetén a vételár is.

Használt dolog vétele esetén hibás teljesítés csak akkor állapítható meg, ha a hiba független a használatától, vagy az elhasználódás számítható mértékét jelentősen túllépi. A jogosultat terheli a bizonyítási kötelezettség abban a körben, hogy a szolgáltatott használt dolog hibajelenségei nem a természetes használatból erednek. Annak megítélése, hogy a hiba független-e a használatától, illetve az elhasználódás számítható mértékét jelentősen túllépte-

¹⁸ A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény indokolása.

¹⁹ Kúria EBH2013. P.17. számú elvi határozata.

²⁰ A hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekről szóló 1/2012. (VI.21.) PK vélemény 2. pont és indokolása.

²¹ BH2012. 36.

e szakértői bizonyítást igénylő kérdés.²² Ha azonban a kötelezett a szerződésben az életkorához és használati fokához képest jobb állapotban levő dolog szolgáltatását, azaz magasabb minőségi követelményeknek megfelelő szolgáltatás nyújtását vállalta, a hibás teljesítés akkor is bekövetkezik, ha a szolgáltatás alkalmas ugyan a rendeltetése szerinti, tehát az ilyen szolgáltatások esetében általánosan megszokott céljának betöltésére, és az azonos fajtájú szolgáltatások szokásos, elvárható minőségével is rendelkezik, de a szerződésben meghatározott magasabb minőségi követelményeket nem elégíti ki. Amennyiben az adásvételi szerződésben az eladó arra vállalt kötelezettséget, hogy műszakilag és esztétikailag teljes mértékben felújított ingatlant ad a vevő tulajdonába, a vevő az adásvételi szerződés teljesítésekor alappal számíthatott arra, hogy a lakás műszaki és esztétikai szempontból egyaránt maradéktalanul megfelel a kor színvonalának és további javítás vagy felújítás nélkül hosszú ideig rendeltetésszerűen használható lesz.²³

Mindezek miatt fontos, hogy a felek az írásbeli szerződésben konkrétan felsorolják a dolognak a vevő által ismert hibáit, nem elegendő az az általános kitétel, miszerint a vétel „megtekintett állapotban” történt. A jogalkalmazás során nehézséget jelenthet annak megítélése, hogy a dolog megtekintésekor észlelt hibák tényleges jelentőségét a jogosult felismerhette-e. Gondoljunk itt például az épület falán található repedésekre. Amennyiben igazolt, hogy a termék a teljesítéskor hibás volt, a kötelezettet terheli (tehát nem lehetőség) azon tény esetleges bizonyítása, hogy a hibát a jogosult felismerte. A bizonyítás során vizsgálendő, hogy a hiba mennyire nyílt és az átadás olyan körülmények között történt-e, hogy annak során a hibát fel kellett-e ismerni.²⁴

A szerződésszegés a kötelelem tartalmának visszatükröződése, azaz csak a tartalom feltárásával és megfelelő értékelésével ítéltető meg helyesen a kötelemszegő állapot. Kissé paradoxonnak hangzik, de a hibás dolog vagy szolgáltatás is lehet hibátlan teljesítés. A hibás teljesítés ugyanis nem fizikai, hanem sokkal inkább jogi fogalomnak tekinthető, így mindig egy adott szerződés keretei között, annak tartalmához viszonyítva kell azt értelmeznünk.

Fogyasztót védő garanciális szabály, miszerint a fogyasztói szerződésben a Ptk. kellékszavatosságra és a jótállásra vonatkozó rendelkezései egyoldalúan kógenssek, azoktól a fogyasztó hátrányára érvényesen eltérni nem lehet (semmisség). A semmis kikötést a bíróság hivatalból észleli.

A Ptk. arra törekszik, hogy a hibás teljesítés szabályai a kereskedelmi, üzleti szerződések követelményeihez igazodjanak, a fogyasztói szerződésekre jellemző eltéréseket pedig a szükséges mértékben pozitív többletjogokként fogalmazzák meg.

²² BH2012. 172., BDT2004. 982.

²³ BH2013. 65.

²⁴ Petrik Ferenc (1995): *Szavatosság, jótállás és fogyasztóvédelem*, Budapest, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, 34-35.

A szerződés megszegése nem csak szankciós következmények kiváltója, hanem vissza is hat magára a kötelemlre: a teljesítés folyamatára vetítve megsértett kötelemlben maga a szolgáltatás is megváltozik, átalakul.²⁵ Ha a szolgáltatás minőségileg hibás, az szerződés megszegését jelenti, és a hibás teljesítés következményeit: szavatossági, jótállási, illetve kártérítési igényeket vonhat maga után. A szavatosság és a jótállás a kötelezett objektív helytállását jelenti arra vonatkozóan, hogy a szolgáltatás megfelel három általános követelménynek. Az egyik a minőségi követelményeknek való megfelelés. Ennek célja, hogy minden szolgáltatás megfeleljen egy elfogadható minőségi szintnek. Ezen követelményeket általában jogszabályok, szabványok határozzák meg. A másik követelmény a termék rendeltetésszerű használatra való alkalmassága. Ez azt jelenti, hogy a terméknek rendelkeznie kell mindazokkal a tulajdonságokkal, amelyek a termék leírásában, mintájában, vagy az adott termék rendeltetésére figyelemmel elvárhatók. A harmadik követelmény pedig a jogosult (fogyasztó) szerződésben rögzített elvárásainak való megfelelés. Az objektív jelleg azt jelenti, hogy a kötelezett szavatossági és jótállási kötelezettségét önmagában a termékben a teljesítéskor meglévő hiba megalapozza, függetlenül a hibás teljesítés felróhatóságától.

Ha a kötelezett hibásan teljesít, úgy felelősséggel tartozik, melynek tehát számos következménye lehet, úgy, mint a hibás teljesítéssel okozott kár megtérítése (Ptk. 6:174. §), a jótállás (Ptk. 6:171–6:173. §), a jogszavatosság (Ptk. 6:175–6:176. §), a termékszavatosság (Ptk. 6:168–6:170. §), és végül, de nem utolsó sorban a kellékszavatosság (Ptk. 6:159–6:167. §). A hibás teljesítés és a hozzá kapcsolódó különböző jogkövetkezmények a Ptk-ban egységes és áttekinthető szerkezetben jelennek meg.

A kellékszavatosság leegyszerűsítve azt jelenti, hogy bármely termék eladása esetén, a kötelezett (a termék eladója, a szolgáltatást nyújtó fél) a termék hibájáért felelősséggel tartozik. Ezen felelősséget azonban csak a termék olyan hibája alapozza meg, amely hibának az oka már megvan a termékben a vásárlás pillanatában is, csak akkor még nem felismerhető (rejtett hiba). Az eladó kellékszavatossági felelőssége objektív, azaz független attól, hogy tudta-e, hogy hibában szenvedő terméket adott el, vagy sem, tehát a jóhiszemű eladó is felel a hibás teljesítésért a vevővel szemben.

Amíg a kellékszavatosság szorosan a dolog fizikai létezéséhez tapad, addig a jogszavatosság szabályai arra az esetre szólnak, ha harmadik személynek van a szolgáltatás tárgyán fennálló olyan joga, mely a jogosult jogszerzését akadályozza vagy korlátozza.

Az új Ptk. vezette be a termékszavatosság intézményét, ami azt jelenti, hogy a termék gyártója a fogyasztóval szemben közvetlen szavatossági helytállással tartozik a termék forgalomba hozatalának időpontjában fennálló hibáiért.

²⁵ Leszkoven László (2016): A szolgáltatás és annak teljesítése: a tartalom és szerződésszegés kapcsolata, *Polgári Jog*, 2016/10. szám.

A termék akkor hibás, ha nem felel meg a terméknek a gyártó által történt forgalomba hozatalakor hatályos minőségi követelményeknek, vagy nem rendelkezik a gyártó által adott leírásban szereplő tulajdonságokkal. A termékszavatosság közvetlen kapcsolatot teremt a gyártó és a fogyasztó között, mely lehetővé teszi a termék hibájának szakszerűbb, gyorsabb reparálását. A termékszavatosság egy „szerződésen átívelő” alakzat, hasonlatosan a gyártó által vállalt jótálláshoz, amely közvetlen szerződéses jogviszony nélkül, de nem attól független helytállást eredményez a termék mindenkorai tulajdonosával szemben.

A jótállás, vagy közismertebb nevén „garancia” azt jelenti, hogy a jótállást nyújtó fél a hibátlan teljesítésért oly módon felel, hogy a jótállás időtartama alatt felmerült minőségi kifogás esetén a felelősség alól kizárólag akkor mentesül, ha bizonyítja, hogy a hiba oka a teljesítés után, többnyire a termék fogyasztó által történő nem rendeltetésszerű használata vagy kezelése miatt keletkezett. Két fajtája van: a jogszabályon alapuló, ún. kötelező jótállás, és a felek megállapodásán alapuló, ún. szerződéses jótállás.

Az objektív kellékszavatossági igények érvényesítésén kívül a jogosult követelheti a hibás teljesítésből eredő kára megtérítését is, azonban a kötelezett kimentheti magát a felelősség alól.²⁶ A szavatosságból eredő jogok célja, hogy kikényszerítse a szerződésnek megfelelő teljesítést, a hibás teljesítést korrigálja, illetve végső esetben az eredeti állapotot helyreállítsa. Ilyenkor a kötelezett felelőssége objektív jellegű. Ezzel szemben a kártérítés a hibás teljesítés minden következményéért reparációt ad, a kötelezett felelőssége azonban szubjektív, tehát kimenthető.²⁷ A Ptk-nak a szerződésszegés általános szabályai között elhelyezett kontraktuális kártérítési felelősségi szabályai alkalmazhatók ilyenkor. A hibás teljesítéshez kapcsolódóan a törvény speciális rendelkezést is tartalmaz, mivel a hibás teljesítés miatti vagyoni hátrány egyik fajtájára, a szolgáltatás hibájában álló érdeksérelemre a törvény speciális jogintézményként a szavatosságot alkalmazza.²⁸

A hibás teljesítésből eredő kár kétféle lehet attól függően, hogy a szolgáltatás fogyatékosága a jogosultnak milyen természetű vagyoni hátrányt okoz. Az egyik eset, ha a kár közvetlenül magában a szolgáltatásban, a szolgáltatott dologban jelentkezik, azaz a hiba valamilyen módon a szolgáltatás (a dolog) értékét csökkenti, korlátozza használhatóságát, hátrányosan érinti esztétikai megjelenését (ún. tapadó kár)²⁹. A másik esetben a hibás teljesítés csupán oka a kár bekövetkezésének, a vagyoni érdeksérelem tehát közvetett (ún. következménykárok).

²⁶ Fazekas (2007): *i.m.*, 128.

²⁷ Petrik (1995): *i.m.*, 71.

²⁸ Vékás – Gárdos (2014): *i.m.*, 1606.

²⁹ Fuglinszky Ádám: *Az előreláthatósági klauzula értelmezésének újabb dilemmái*, <https://ptk2013.hu/szakcikk/fuglinszky-adam-az-elorelathatosagi-klauzula-ertelmezesenek-ujabb-dilemmai-gj-20197-8-1-7-o/6806> (2026.01.24.)

Össességében elmondható, hogy az „új” Ptk. a fogyasztók védelme szempontjából jelentős változásokat hozott (pl. egyoldalúan kógens rendelkezések, határidők rendszere, gyártó helytállása). Az általános kötelmi jogi normák és a nevesített szerződések szabályai között is találhatók tipikusan fogyasztóvédelmi célú rendelkezések. A szerződéses egyensúly fenntartását célozzák a szerződéses kapcsolat valamennyi létszakában, de különösen a szerződéskötés és teljesítés fázisában a feleket együttműködésre, tájékoztatásra és információnyújtásra kötelező rendelkezések, illetve a tisztességtelen szerződési feltételek megtámadásáról, semmisségéről és a fogyasztói szerződések sajátos szabályairól szóló szakaszok is. A fogyasztóvédelem szempontjából különösen jelentősek a Ptk. hibás teljesítésre, szavatosságra, jótállásra vonatkozó rendelkezései, melyek a szolgáltatott dolog/szolgáltatás minőségének, a fogyasztók egészségének, biztonságának és érdekeinek védelmét szolgáló legfontosabb eszközök.³⁰

A Ptk. 2025. augusztus 22-től életbe lépő új szabályozása mérőföldkőnek számít a mikro-, kis- és középvállalkozások jogvédelmének megerősítésében. A kkv-k, ha a saját tevékenységi körükön kívül vásárolnak (pl. profilidegen terméket), fogyasztónak minősülnek a kellékszavatosság, termékszavatosság és jogszatosság szempontjából. A fogyasztói jogok kiterjesztése elősegíti a versenyképesebb gazdasági környezet kialakulását. A fogyasztói szerződések jogának néhány lényeges elemére vonatkozó, teljeskörűen harmonizált szabályok megkönnyítik a vállalkozások - különösen a kkv-k - számára, hogy termékeiket más tagállamokban is kínálják. A kulcsfontosságú szabályok teljeskörű harmonizációjának eredményeként a fogyasztók mára már magas szintű fogyasztóvédelemben részesülnek, és egyéb jóléti előnyökhöz jutnak.

A jóléti államok fogyasztóvédelmi politikájában meghatározó szerepet kap a fogyasztói jogok érvényesítését elősegítő eljárásjogi normák megalkotása, a létező jogvédelmi eszközök elérhetősége, illetve az igazságszolgáltatás hatékonysága.³¹

Nehéz megtalálni azonban az egyensúlyt a fogyasztó védelme, mint jogpolitikai cél és a szerződési szabadság, mint a kötelmi jog egyik alapelve között. A fogyasztó kiszolgáltatott helyzetben van az információs aszimmetriára, a bizonyos árukra és szolgáltatásokra (ezáltal a vállalkozásokra) való ráutaltsága, a vállalkozások tömeges ügyletkötési tapasztalatából eredő tárgyalási, szerződésszerkesztési erőfölényére tekintettel, ugyanakkor a fogyasztóvédelmi magánjog egyoldalúan kógens rendelkezései a szerződési szabadság és a privátautonómia sérelmét is jelentik.³²

³⁰ Fazekas (2007): *i.m.*, 81.

³¹ Fazekas (2007): *i.m.*, 73.

³² Fuglinszky Ádám (2016.): *Fogyasztói adásvétel, kellék- és termékszavatosság*, Budapest, Wolters Kluwer Kft., 27.

A fogyasztói igények alapvetően bírósági (judiciális) és bíróságon kívüli (extrajudiciális, out-of court) eljárás keretében érvényesíthetők. A fogyasztói jogviták rendezésének elsődleges eszköze a bírósági igényérvényesítés kellene, hogy legyen. A fogyasztók azonban gyakran elriadnak a proklamált jogok érvényesítésétől, mikor összevetik a peres eljárás költségeit a várható előnyökkel, nem is beszélve a bírósági eljárás időigényességéről. Sajnos valóban megállapítható, hogy a bírósági igényérvényesítés – a fogyasztói jogok védelmének anyagi és eljárásjogi garanciái ellenére – még mindig költséges, hosszadalmas, bonyolult és idegőrlő eljárás, ezért egyre inkább terjednek a bírósági út elkerülését, megelőzését célzó igényérvényesítési formák. Ezek viszont inkább a „kisebb ügyekben” bizonyulnak hatékonyak.³³

A jogalkotók a fogyasztók biztonságát, a zöld átállást, a fenntartható fogyasztást és a tudatos vásárlást erősítik. A digitális átalakulás, az elektronikus kereskedelem egyre markánsabb előretörése szükségszerűen hatással van a szerződések jogára. A jognak egyre intenzívebben és egyre hatékonyabban kell lépést tartania a technológiai fejlődéssel. A panaszkezelés szabályai egyre szigorodtak a fogyasztók jogainak jobb érvényesítése érdekében, miközben 2025. január 1-től egy központi hatóság, a Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatóság kezdte meg működését, amely egységesebb fellépést tesz lehetővé. A hatóság kezében koncentrálódik a kereskedelem és fogyasztóvédelem szakmai irányítása. Az új szerv célja, hogy hatékonyabban, összehangoltabban és átláthatóbban lássa el a fogyasztók védelmét és a kereskedelmi szabályok betartatásának felügyeletét. A Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatóság létrejöttével a webshopok és online értékesítéssel foglalkozó kereskedők is szigorúbb ellenőrzésekre és új szabályozási követelményekre számíthatnak.

Források jegyzéke:

- Fazekas Judit (2007): *Fogyasztóvédelmi jog*, Budapest, CompLex Kiadó Jogi és Üzleti Tartalomszolgáltató Kft.
- Fuglinszky Ádám (2016.): *Fogyasztói adásvétel, kellék- és termékszavatosság*, Budapest, Wolters Kluwer Kft.
- Fuglinszky Ádám: *Az előreláthatósági klauzula értelmezésének újabb dilemmái*, <https://ptk2013.hu/szakcikkek/fuglinszky-adam-az-elorelathatosagi-klauzula-ertelmezesenek-ujabb-dilemmai-gj-20197-8-1-7-o/6806> (2026. január 24.)
- Hámori Antal (2013): *A hibás teljesítés az új Ptk-ban*, Multidiszciplináris kihívások, sokszínű válaszok, 2013., 1. kötet. Elérhető:

³³ Fazekas (2007): *i.m.*, 74., 241.

http://epa.oszk.hu/03400/03448/00002/pdf/EPA03448_multidisziplinaris_2013_1_060-076.pdf (2026. január 24.)

- Leszkoven László (2016): A szolgáltatás és annak teljesítése: a tartalom és szerződésszegés kapcsolata, *Polgári Jog*, 2016/10. szám.
- Petrik Ferenc (1995): *Szavatosság, jótállás és fogyasztóvédelem*, Budapest, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó
- PTK Hatodik könyv: *Kötelmi jog – A kötelmek közös szabályai/ X. cím: A szerződésszegés*
http://projektjeink.birosag.hu/sites/default/files/allomanyok/ptk_e_learn/ptk8/lecke10_lap5.html (letöltés dátuma: 2026. január 24.)
- Szikora Veronika - Hajnal Zsolt (2009): *Fogyasztói jogérvényesítés a mindennapokban*, Debrecen, Center-Print Kft.
- Varga Nelli (2013): *Gondolatok a fogyasztói szerződési jog kialakulásáról és fejlődéséről*, Debreceni Jogi Műhely, X. évfolyam, 2013. évi 3. szám, 138-157.
- Vékás Lajos-Gárdos Péter (2014): *Kommentár a Polgári Törvénykönyvhöz 2. kötet*, Budapest, Wolters Kluwer Kft.
- Zalavári György - Sándor Géza: *A fogyasztó fogalmának jelentősége a Polgári Törvénykönyvben*, <https://www.jogado.hu/a-fogyaszto-fogalmanak-jelentosege-a-polgari-torvenykonyvben/> (2026. január 24.)
- A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:123. §, 6:157-6:158. §, 8:1. § (1) bekezdés 3. pont
- A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény indokolása a 6:123. §-hoz, 6:157-6:158. §-hoz, 8:1. § (1) bekezdés 3. pontjához
- A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 2. § 10. pont
- A fogyasztó és vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Kormányrendelet
- A fogyasztási cikkek adásvételének és kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv
- Az új Ptk. alapján elbírálandó ügyekben irányadó elvi iránymutatásokról szóló 1/2014. Polgári jogegységi határozat
- A hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekről szóló 1/2012. (VI.21.) PK vélemény
- A fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II.26.) Korm. rendelet
- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/302 rendelete (2018. február 28.) a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet,

továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról, HL L 60I., 2018.3.2, pp. 1–15

- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 136., 2019.5.22, pp. 28–50
- BH2013. 123.
- BH2012. 36.
- BH2013. 65.
- BH2012. 172.
- BDT2004. 982.
- BDT2016. 3510.
- EBD2015. P.5. elvi döntés
- Kúria EBH2013.P.17. számú elvi határozata